



Arrest

nr. 40 557 van 22 maart 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 januari 2010 tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn. Op 8 december 2009 dient verzoeker in België een asielaanvraag in.

Verzoekers vingerafdrukken worden genomen en uit het Eurodacverslag blijkt dat zijn vingerafdrukken op 15 juni 2009 reeds werden genomen in Zwitserland en dat hij er een asielaanvraag indiende.

Op 24 december 2009 wordt ten aanzien van verzoeker een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats betekend (bijlage 39ter).

Op 28 december 2009 richten de Belgische autoriteiten een terugnameverzoek aan de Zwitserse autoriteiten in toepassing van artikel 16.1.e van de Europese Verordening (EG) 343/2003 van de Raad

van 18 februari 2003, tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna verkort de Dublin II Verordening). Op 13 januari 2010 aanvaarden de Zwitserse autoriteiten het terugnameverzoek.

Op 14 januari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), die op dezelfde dag wordt betekend aan verzoeker. Dezelfde dag wordt tevens een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats genomen. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“Gelet op artikel 51/5, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 6 mei 1993 en gewijzigd bij de wet van 15 september 2006,

Overwegende dat de persoon die verklaart te heten J.M.K. (...) en van nationaliteit te zijn: Irak het voorwerp is van de beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten dd.14.01.2010 (bijlage 26quater)

Overwegende dat met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 16(1)e van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 niet België, maar Zwitserland verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag van de betrokkene;

Overwegende dat de Zwitserse autoriteiten op 13.01.2010 instemden met de overname van de betrokkene;

Overwegende dat de betrokkene Zwitserland uit eigen beweging verliet en het weinig waarschijnlijk is dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten en zich uit eigen beweging bij de bevoegde Zwitserse autoriteiten zal aanbieden;

Overwegende dat de betrokkene niet op wettelijke wijze en met eigen middelen kan vertrekken;

Aangezien het vasthouden van de betrokkene in een welbepaalde plaats noodzakelijk geacht werd om een effectieve verwijdering uit het grondgebied te waarborgen;

Wordt besloten de betrokkene vast te houden te

*Repatriëringscentrum 127 BIS
Tervuursesteenweg 300
1820 STEENOKKERZEEL “*

2. Over de ontvankelijkheid

Verzoeker vraagt de vernietiging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende het vasthouden in een welbepaalde plaats van 14 januari 2010.

Verweerder werpt een eerste exceptie op, met name dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd is om kennis te nemen van de vordering. Het beroep is gericht tegen de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats in toepassing van artikel 51/5, §3, 4^e lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet) terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de bevoegdheid mist om kennis te nemen van middelen gericht tegen de vrijheidsberovende maatregel. Artikel 71 van de Vreemdelingenwet voorziet dat de raadkamer van de correctionele rechtbank bevoegd is om zich uit te spreken over de vraag of de maatregel van vrijheidsberoving in overeenstemming is met de wet. De Raad is derhalve niet bevoegd om van deze vordering kennis te nemen.

In een tweede exceptie werpt verweerder een gebrek aan belang op bij de vordering, op grond van artikel 39/59 van de Vreemdelingenwet. Verweerder stelt vast de nietigverklaring van de bestreden beslissing geen voordeel kan verschaffen of enig nuttig effect kan sorteren voor betrokkene aangezien hij niet meer wordt vastgehouden en reeds gerepatrieerd werd op 21 januari 2010.

Verzoeker repliceert dat hij wel degelijk belang heeft daar hij opgesloten zit in een gesloten centrum. Hij geeft aan dat de beslissing foutief en voorbarig is gezien hij zijn asielaanvraag in België wil indienen en dus geen intentie heeft om zich aan de officiële instanties te onttrekken. Hij wijst erop dat België wel degelijk het eerste 'asielaanvraag land' is van de Europese Unie en verwijst hiervoor naar zijn beroep ten gronde. Verzoeker stelt dat het dan ook gaat om een maatregel die genomen wordt alvorens een uitspraak ten gronde af te wachten omtrent de correctheid van de Europese Verordening 343/2003, hetgeen het uitzonderlijkheidsprincipe van deze maatregel schendt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift het volgende stelt *“dat verzoek tot nietigverklaring wordt ingediend tegen de beslissing tot vasthouden op een welbepaalde plaats, genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 14/01/10”*, dat bovendien het stuk bijgevoegd bij het verzoekschrift en dat het voorwerp uitmaakt van het beroep de volgende titel bevat *“Beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats”*, dat er bijgevolg geen twijfel bestaat over het voorwerp van het beroep ingediend door verzoeker.

De Raad wijst erop dat ingevolge artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet een maatregel van vrijheidsberoving enkel aanvechtbaar is bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. Artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt immers het volgende:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing 7, 8bis, §4, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, §1, tweede lid, en §3, vierde lid, 52bis, vierde lid, 54, 57/32, §2, tweede lid en 74/6 kan tegen die maatregel beroep instellen door verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

De beoordeling van de wettigheid van een vrijheidsberovende maatregel behoort bijgevolg niet tot de rechtsmacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De exceptie van onontvankelijkheid opgeworpen door verweerder dient bijgevolg te worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN